

Vi ställde journalisten och Swea-vännen Gisela Fridén mot väggen med 17 frågor:

Hur länge och var har du bott utomlands?

Jag bor i Stockholm, men har en kärlekshistoria med Frankrike sedan tonåren. Längsta affären varade 1980-1982 då jag frilansade från Paris. Sedan åkte jag hem och fick barn. Vänstrade med stockholmska lägenheter och sörmländska torp i många år. Men sedan barnen och deras far flög ut, hyr jag en studio i Montmartre några månader om året, med terrass och utsikt mot Sacré-Cœur.

Hur hamnade du i DC och blev Swea-vän?

Jag kom hit våren 2013 för att hälsa på Kristina Rennerstedt, ambassadens kulturråd, en bästis sedan vi läste statskunskap på Stockholms universitet 1975. Sedan dess har jag varit tillbaka fyra gånger. I Kristinas hus på 25th Street NW bor Cecilia Browning, "min första Swea". Så om jag hade fördomar om Swea blev jag snabbt befriad från dem.

Washington is awesome. Men det är tråkigt att Loehmann's, leverantören av min kapp, gick i konkurs

Min älskade terrass i Paris 18: arrondissement

Parisfreak – vad ser du hos Washington?

Det är en häftig, underskattad stad. Grön, vacker, vänlig – och världens politiska centrum. Jag älskar ljudet av helikoptrarna som slickar hustaken. Min son gick ett år på High School i St Louis och när vi hämtade hem honom körde vi längs med Mississippi via Memphis, Tupeloo (Elvis!) till New Orleans – gamla fransktrakter. Vi slutade på Manhattan och dottern sa, när vi hängde i en bar i Meatpacking District: "Det känns som Stureplan". DC är inte Stureplan, NYC eller LA. Och definitivt inte Paris, med sin grånade, snorkigt chauvinistiska charm. Jag gillar kontrasterna.

Vad har du skrivit från DC?

Förra våren intervjuade jag dåvarande ambassadörsfrun Eva Hafström (en Swea) och gjorde en Washington-guide. I höstas träffade jag Lo Dagerman, bosatt i Potomac, dotter till Stig Dagerman och Anita Björk. En fantastisk tjej som nu lanserar sin fars böcker i USA. Jag är en typisk magasinjournalist, jag vill ha tid på mig när jag skriver. Men det blir allt tuffare att sälja in artiklar från utlandet.

Efterfrågas inte utlandet?

Dagspressen behöver nyheter förstås, även om det dras in på utrikeskorrar. Men det finns allt mindre pengar för "utflykter". Som färsk journalist på 70-talet gjorde jag långa reportageresor till USA. I dag får man betala resorna själv, om man tvunget vill röra på sig. Globaliseringen, internet, den nya valfriheten (vem tittar på SVT längre?) har gjort att det som var intressant förr är blahablaha idag. Frankrike anses till exempel vara för "smalt" och elitistiskt för läsarna, fast mediecheferna själva älskar att åka dit.

Vad är det som säljer då?

Hälso-, skönhets- och sextrender, särskilt från USA. Och i viss mån intervjuer med författare efter spektakulära boksläpp.

Vad gjorde du senast i DC?

Åkte till New York och Long Island! Jag var med Kristina Rennerstedt och såg en lysande Lars Norén-föreställning i New York, besökte Longhouse i East Hampton där konstnären Gustav Kraitz (som gjort FN-skrapans Raoul Wallenberg-monument) ställer ut trädgårdskonst under sommaren – och träffade Mikael Karlsson, urbegåvad tonsättare i Harlem som just fått ett stort amerikansk musikpris. (Rapporter finns på blogg.kulturdep.se/kulturradsbloggen.) Tillbaka i DC solade jag vid poolen, träffade vänner och hörde fantastiska sångerskan Rigmor Gustafsson på House of Swedens tak, en magisk kväll.

Vilka är de största fördelarna med att bo utomlands?

Mötena, kulturskillnaderna, att bli hemtam på ett annat språk.

Lars Norén-föreställningen i New York 19 maj var fantastisk. Efteråt trotsade jag min blyghet och sa till Reine Brynolfsson, THE Norén-skådis, att han är bäst i Sverige, och fick en kram!

Har du upplevt några nackdelar och i så fall vilka?

Fördomsfullt kanske, men största problemet är männen. De är långt ifrån perfekta i Sverige, men utomlands uppstår svårsmälta kulturkrockar. Och jag tror fortfarande att Sverige är det bästa landet att få barn i.

Hur ser din vardag ut?

När jag inte hoppar in på redaktion och textredigerar (rewritar, skriver bildtexter, ingress och rubrik) skriver jag själv. Annars läser jag. Sedan barnen blev stora och jag sålde mitt sörmländska hus, har jag läst mer än under hela mitt liv. På franska och engelska, för att lära mig något. Svenska böcker läser jag bara om det är något extra.

Vilka svenska böcker är "extra"?

Senaste året: Lena Anderssons *Egenmäktigt förfarande*. Tidigare Göran Rosenbergs *Ett kort uppehåll på vägen från Auschwitz*. Men jag har nästan bättre koll på fransk litteratur än svensk. För övrigt borde Georges Simenon ha fått Nobelpris! Jag älskar amerikaner som Jonathan Franzen, Richard Ford och Gillian Flynn, just nu läser jag *Stoner* av John Williams från 1965.

Namn: Gisela Fridén.
Yrke: Journalist, frilans.
Ålder: 61.
Familj: Isa, 30, och Calle, 27.
Bor: Johanneshov, Stockholm.
Arbetar mest för: Bonniermagasinen Sköna hem, M-magasin och Amelia.

Wiveka Wachtmeister, Gisela, Kristina Rennerstedt, Cecilia Browning

Vad gör du helst på fritiden?

Läser, skriver, promenerar, pratar med vänner och hänger i barer. Barerna är nyckeln till varje land.

Beskriv en lyckad fest.

Jag är ingen vimmelmänniska så jag brukar fastna med någon likasinnad, och ofta blir vi kvar till sist.

Vad är du bäst på?

Lyssna, det måste man alltid och i synnerhet i mitt jobb. Men jag är ganska bra på att prata också.

Och sämst?

Kompromisser, diplomati. En av mina sämsta chefer sa: "Du förstår dig inte på hierarkier." Det är därför jag frilansar.

Vem, nu levande eller i världshistorien, skulle du helst vilja bjuda till ett SWEA-möte?

Barack Obama, han finns ju nästgårds. Utmaningen vore att klä av honom president-kostymen. Annars, Hillary Clinton.

Vad har vi glömt att fråga?

Varför är man en gång svensk alltid svensk?

Vad skulle du ha svarat?

Sliter med frågan. Sverige är jämställt, rättvist, icke-chauvinistiskt. Och enligt alla ekonomiska och mänskliga mått mätt, en succé. (Kan man inte tro när riksdagsvalet närmar sig.) Jag säger som Zlatan i Volvoreklamen: "Jag vill leva och dö i Zverige."

Då
och
nu

För 30 år sedan fick jag åka på sällskapsresa med Lasse Åberg och intervju Sylvester Stallone – idag får jag bada med fiskar (som äter upp döda hudceller) och göra om mina nedgnisslade tänder.